

сжщите делегати, имала вечерта засѣданіе. Викнали и г. Каравелова да чуятъ неговото мнѣніе.

— Азъ са чуда, какъ вие сте можали да са увлѣчете отъ двама души испждени писарушки, казалъ той за делегатите.—И такива хора ще мидигатъ въпросъ за сжединеніе! Сѣкому 25 па да осжмнатъ кжмъ Ихтиманъ.

По-послѣ, отиде втора делегация въ Шуменъ пакъ по сжщиятъ въпросъ. Понеже въпросътъ бѣше поставенъ вече категорически т. е., че и безъ сжгласието на бжлгар. правителство ще да бжде издигнато знамето за сжединеніето, то г. Каравеловъ приелъ на пжлно и направилъ даже нѣщо сжщественно. На вторий или третій день, той пжтувалъ кжмъ Търново съ едно лице, което така сжщо било посвятено въ тайната за сжединеніето безъ да знае обаче г. Каравеловъ. Два дена пжтували двамата другари въ една кола, г. Каравеловъ непрестанно говорилъ сѣ едно и сжщо, т. е., че той е приготвилъ такива благодатви закони за страната, щото дай боже, ако са заджржи нѣколко години на власть, Бжлгария ще бжде пжрвата на балканскія полуостровъ. — Ами въпросътъ за сжединеніето, бая Петко? казало най-послѣ лицето, което много по-горѣ турнжло тая въпросъ отколкото законите на г. Каравелова.

Нѣколко минути наредъ, г. Каравеловъ, не отговорилъ, а слѣдвалъ само да изглѣдва подозрително своятъ сжжтникъ, като го подпитвалъ: «отъ гдѣ знае тоя въпросъ и пр.?» Като са обѣснили вече помѣжду си, бая Петко обжрижлъ листътъ на опжки. Още два цѣли дня той говорялъ се едно и сжщо: че въпросътъ за сжединеніето е глупа работа, че Бжлгария нѣма отъ него полза и че който го дига е вагабонтинъ. Тжкмо що